

Jézus vendéglátása

Húsvét után a tanítványok lelkiállapota zaklatott. Nem a Jézusról szóló bizonyágtétellel indulnak útnak, hanem visszamennek dolgozni, de nem emberhalásznak, ahogy a meghívásuk szólt, amire az Úr kiválasztotta őket, hanem újból a régi halászmesterséget veszik elő. Ők is megrekedtek a sötétség és a világosság között félúton.

A sikertelenül halászó tanítványok nem ismerték fel az őket megszólító Jézust.

Mindennapi életünkben is ismerjük ezt a jelenséget. Elhomályosíthatja a látásunkat:

- a bánat, a csalódás,
- a testi-lelki fájdalom,
- a feszültség, az indulat, a harag,
- a fáradtság,
- a kiábrándultság,
- a megállás nélküli rohanás,
- a feldolgozatlan események (a csend hiánya).

De a sikeres halfogással Jézus megnyitja a tanítványok szemét. Ezzel azt a jövőbeli reményt táplálja bennük, hogy emberhalászatuknak is lesz eredménye.

Amikor jelenlegi állomáshelyemre kerültem, egyik közösségi testvérünk azt mondta: a falusi körülmények között kell megmutatni, hogy Isten Országa mindenhol hatékony. Ezt tanúsíthatom, mert megtapasztaltam.

Jézus, tőle szokatlanul, vendégül látta fáradt és éhes tanítványait. Nem volt semmiféle ünnepélyes formáság; a közös étkezés fesztelen formájában, a közös étkezés hangulatával oldotta fel övéi félelmét, zaklatottságát. Természetesen telepedett közéjük. – Jézus közelében a legegyszerűbb hely is szentély, a közönséges hétköznapi is ünnep.

Mit kapunk Jézus kezéből mindannyian? Nem fizikai kenyeret, hanem szavai és Igéi által az élet kenyerét.

- Nekünk adja tanítását,
- a mennyei Atyáról szóló tudását,
- Országának örömhírét,
- a hit magabiztosságát,
- a testvériség közösségteremtő erejét,
- a szeretet kulcsát.

A reggeli után Jézus Pétert kérdezi a szeretete felől. Nem használ semmiféle kényszerítő eszközt, csak az ő mérhetetlen, szelíd szeretetét.

Mindannyiunk számára döntő kérdés, hogy szeretjük-e Urunkat. Aki Jézus mélyreható tekintete előtt ugyanazt mondja, mint Péter, az ugyanolyan megbízást kap, mint ő: testvéreink gondját kell magunkra vennünk. Bármilyen esendők, erőtlenek, gyengék vagyunk is. Az Úr pótolja fogyatékoságainkat.

Jézus jelszava: Kövess engem! Ez az út nem a felhőtlen, problémák, nehézségek nélküli útra vezet, hanem arra a szűk ösvényre, amely által az életre juthatunk.

Vincze József, Péter